Leadership în numele vieții

On Mai 14, 2017

Concentrează-te asupra riscului pe care ți-l asumi pe cont propriu atunci când imaginea ta pendulează între seninul pe care-l știi bine prețui și întunecosul pe care ești constrâns să-l suporți.

Simțeam că am făcut ceva îngrozitor, o lucrare a minții într-un loc neașteptat, la ora la care o zi se sfârșește și cealaltă e la început. La ora la care timpul rămâne suspendat între reflexia unei realități ascunse în care eram doar un muritor, cu plusurile și cu minusurile specifice unui personaj principal dintr-un science fiction captivant, și reflexia unei formule de emancipare autentice care eliberează și totodată asuprește.

Nu din teamă sau din vreo complexitate nebănuită îmi refuzam încărcătura morală a unui nou început, dreptul la vinovăție, ispășirea pedepsei de a rămâne unicul supraviețuitor, nefiind capabil să trec într-o faza matură de revelație. Ci pur și simplu senzația de a fi făcut ceva peste limitele normalului ajută mereu învingătorii să se bucure de victorie, retrăgându-se pașnic în locuri pustii, dar fertile unei reconsiderări a fragilității existenței.

Ca un hoț care intră prin ușa din dos și tot pe-acolo iese, prin aplicarea principiilor unei noi descoperiri a geneticii, la capătul fiecărei tentative de a mă lăsa prins în ghearele unui sfârșit care își anunța tot mai mult sosirea, mi-am continuat incursiunea spre necunoscutul unor ipoteze de evoluție a bolii tot mai răspândite, dintre numeroasele capitole ale patologiei secundare. Întrebându-mă pe un ton obiectiv: "De ce am rămas în viață? De ce tocmai eu?"

Leadership: Îți găsești puterea voinței de a te reprezenta singur în cadrul unei lumi a cărei schimbare ireversibilă o poți percepe numai prin reproducerea tiparelor unei predeterminări?

Eu însumi, cu propria-mi conștiință, spre împăcarea cu sine, cu destinul meu la fel de amenințător ca un rege supărat pe supușii săi, care în dramă și tragedie este întotdeauna implacabil, vădeam în sentimentele pe care le exprimam - frică, frustrare, îndoială, mânie - o întoarcere la credința într-o lume în care numai știința și tehnica deschid orizonturi inimaginabile. La umanitatea văzută prin raza de soare a unei minuni numită: „Inspirație".

Adevărata biruință a omului se vădește în receptarea adecvată a unei imagini de sine din care ia naștere reflexia unei forme de emancipare. A supraviețui într-o lume sfârșită reprezintă diagnosticul motivului parcurgerii unei faze spirituale de la cel mai de jos nivel la cel mai înalt. Sau invers.

Parcă maestrul Botticelli era cel care a spus că poți arunca un burete îmbibat cu vopsea pe un perete și să vezi o mulțime de imagini diferite în petele produse, veritabile puncte de plecare pentru idei.

În același fel, mintea mea suprapunea pe motivele și sursele pline de inspirație extrase din tiparele unei predeterminări, posibilitatea sensului unei săgeți divine, unei lucrări de artă veritabilă compusă din forța atotputernică a medicinii și istorisirea unui nou început de drum.

Puterea personală este rezultatul conștientizării riscului pe care ți-l asumi pe cont propriu atunci când imaginea ta pendulează între seninul pe care-l știi bine prețui și întunecosul pe care ești constrâns să-l suporți.

Cu neputință de explicat, chinuindu-mă să înțeleg firul logic al concluziilor ce trebuiau înțelese printr-o asumare a ascunsului unui regret absolut, comparat cu trăirile complexe ale unui fugitiv și condamnat la moarte, știința pe care o consideram călăuza acestui joc mortal era doar un prim pas spre o uniune mai strânsă cu impulsul agresiv al virusului care infectase omenirea.

Senzația de a sta permanent la pândă, într-o continuă activare a conexiunii cu opțiunile unei morfologii plină de contraste, prin asocierea unui decor al absurdului vieții, enigmatic ca un fel de cheie a unui poem dintr-o altă limbă, devenind un aspect central al filozofiei chimiei, era semnul unei emancipări individuale autentice, prima mea experiență într-un escape room.

Adevărata putere care se ascunde în spatele autenticității se manifesta atunci când intri într-o cameră ce se află într-o lume, și ieși afară într-alta.

Adevărata putere care-ți onorează statutul de promotor al conducerii prin valori și puncte tari este să te găsești pe tine însuți în prezența originalității unei opere încărcate cu reflexivitate atunci când imaginea din jur devine tot mai ștearsă.

Leadershipul în numele vieții are ca punct de coincidență însăși condiția omului de a se consacra în roluri pozitive, slujirii unui ideal înalt numit: credință.

Credința este fidelitatea față de ceea ce se câștigă prin inspirație atunci când pierzi tot ceea ce ai investit în tine. Înseamnă să câștigi prin autenticitate și revelație singurul lucru care contează cu adevărat: sensul existenței într-o lume dură, complexă și tot mai neînțeleasă.

* Notă: World War Z

Source: https://neculaifantanaru.com/leadership-in-numele-vietii.html